

ĐỨC CHÚA TRỜI Ở CÙNG CHÚNG TA. Ê-sai 8:1-23

“1 Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hãy lấy một cái bảng rộng và viết lên trên bằng bút loài người rằng: Ma-he-Sa-la-Hát-Bát. 2 Tôi đem theo những kẻ làm chứng đáng tin, tức là U-ri, thầy tế lễ, và Xa-cha-ri, con trai của Giê-bê-rê-kia. 3 Đoạn, tôi đến nhà nữ tiên tri; người chịu thai và sanh một con trai. Đức Giê-hô-va bèn phán cùng tôi rằng: Hãy đặt tên nó là Ma-he-Sa-la-Hát-Bát. 4 Vì, trước khi con trẻ biết kêu: Cha ơi! mẹ ơi! thì người ta sẽ cắt lấy sự giàu có Đa-mách và của cướp Sa-ma-ri trước mặt vua A-si-ri. 5 Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: 6 Vì dân này đã khinh bỏ các dòng nước Si-lô-ê chảy dịu, và ưa thích Rê-xin cùng con trai của Rê-ma-lia. 7 Vì có đó, này, Chúa sẽ khiến nước Sông mạnh và nhiều đến trên họ, tức là vua A-si-ri và cả oai vinh người; nó sẽ đầy lên khắp trên lòng sông, khóa lên các bậc; 8 chảy vào Giu-đa, tràn lan chảy xói, ngập cho đến cổ; hỡi Em-ma-nu-ên, nó sẽ cánh ra che cả xứ người. 9 Hỡi các dân, hãy kêu la và bị tan nát! Hỡi các người hết thầy, là dân các phương xa, hãy lắng tai! Hãy nịt lưng các người, và bị tan nát; hãy nịt lưng các người, và bị tan nát! 10 Hãy toan mưu cùng nhau, nó sẽ nên hư không; hãy nói, lời các người sẽ không đứng, vì Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta. 11 Vì Đức Giê-hô-va dùng tay mạnh phán cùng ta, và dạy ta đừng noi theo đường dân ấy, 12 rằng: Khi dân này nói rằng: Kết đảng! thì các người chớ nói rằng: Kết đảng! Chớ sợ điều nó sợ, và đừng kinh hãi. 13 Hãy tôn Đức Giê-hô-va vạn quân là thánh; các người chỉ nên sợ Ngài và kinh hãi Ngài. 14 Ngài sẽ là nơi thánh, nhưng cũng là hòn đá vấp ngã, vầng đó vương mắc cho cả hai nhà Y-sơ-ra-ên, và là bẫy cùng lưới cho dân cư thành Giê-ru-sa-lem vậy. 15 Nhiều người trong bọn họ sẽ vấp chân; sẽ té và giập nát; sẽ sa vào lưới và bị bắt. 16 Người hãy gói lời chứng này, niêm phong luật pháp này trong môn đồ ta! 17 Tôi trông đợi Đức Giê-hô-va, là Đấng ẩn mặt Ngài khỏi nhà Gia-côp, tôi vẫn ngóng trông Ngài! 18 Này, tôi đây, với con cái mà Đức Giê-hô-va đã ban cho tôi, là dầu và diêm trong Y-sơ-ra-ên, bởi Đức Giê-hô-va vạn quân ngự trên núi Si-ôn. 19 Nếu có ai bảo các người: Hãy cầu hỏi đồng bóng và thầy bói, là kẻ nói riu rít lú lo, thì hãy đáp rằng: Một dân tộc há chẳng nên cầu hỏi Đức Chúa Trời mình sao? Há lại vì người sống mà hỏi kẻ chết sao? 20 Hãy theo luật pháp và lời chứng! Nếu dân chẳng nói như vậy, chắc sẽ chẳng có rạng đông cho nó. 21 Nó sẽ đi lưu lạc trên đất, khốn khổ đói khát; trong cơn đói, nó bực mình, nguyên rửa vua và Đức Chúa Trời mình. Nó sẽ ngược xem trên cao; 22 rồi cúi xem dưới đất, chỉ thấy sự hoạn nạn và mờ mịt, chỉ thấy bóng buồn rầu: nó sẽ bị đuổi vào nơi tối tăm mờ mịt. 23 Nhưng, cho người đã chịu buồn rầu thì sẽ không có sự mờ mịt. Trong đời xưa Đức Chúa Trời đã hạ đất Sa-bu-lôn và đất Nép-ta-li xuống; nhưng trong kỳ sau Ngài đã làm cho đất gần mé biển, tức là nơi bên kia sông Giô-đanh, trong xứ Ga-li-lê của dân ngoại, được vinh hiển.”

Gợi ý bài học: Ê-sai chương 8 gồm bốn phân đoạn, nhưng tất cả đều xoay quanh một câu hỏi rất thực tế: **Giữa thời kỳ đầy bất an, chúng ta sẽ sợ ai và bám chặt vào lời của ai?** Đó cũng chính là câu hỏi mà Hội Thánh ngày nay phải đối diện.

Đức Chúa Trời truyền cho Ê-sai đặt tên con trai mình là **Ma-he Sa-la Hát-bát**, có nghĩa là **"Nhanh cướp lấy, mau cướp bóc."** Đó không chỉ là một cái tên, mà là một dấu hiệu tiên tri. Trước khi đứa trẻ biết gọi "cha" hay "mẹ", A-ram và Y-sơ-ra-ên phương Bắc sẽ bị A-si-ri đánh bại. Một lần nữa, Đức Chúa Trời dùng chính gia đình của Ê-sai để minh chứng rằng **Lời Ngài không chỉ là lời hứa, nhưng sẽ trở thành hiện thực trong lịch sử.** Đức Chúa Trời không nói suông. Điều Ngài phán chắc chắn sẽ xảy ra. Điều đó cũng nhắc chúng ta hôm nay rằng, dù nhiều lời hứa của Đức Chúa Trời dường như chưa được ứng nghiệm ngay lập tức, chúng vẫn đang tiến đến ngày hoàn thành theo đúng thời điểm của Ngài.

Sau khi A-ram và Y-sơ-ra-ên bị đánh bại, Giu-đa tưởng rằng mọi chuyện đã được giải quyết. Nhưng thực tế, họ đang bước vào một cuộc khủng hoảng còn lớn hơn. Đức Chúa Trời phán rằng dân Giu-đa đã từ bỏ **dòng nước Si-lô-ê chảy cách êm đềm.** Dòng nước ấy nhỏ bé, yên lặng nhưng không bao giờ ngừng chảy, nuôi sống cả thành Giê-ru-sa-lem. Đó là hình ảnh về sự cai trị âm thầm nhưng bền vững của Đức Chúa Trời. Thế nhưng, Giu-đa lại không tin cậy Chúa. Họ chọn nương cậy quyền lực hùng mạnh của đế quốc A-si-ri, giống như dòng sông Ô-phơ-rát cuộn cuộn. Họ nghĩ sức mạnh của con người sẽ cứu mình. Nhưng chính điều họ nương cậy lại trở thành tai họa cho họ. A-si-ri, quốc gia mà họ tìm đến để cầu cứu, cuối cùng lại trở thành công cụ gây đau khổ cho chính họ.

Ngày nay cũng vậy. Có những lúc chúng ta đặt niềm tin vào tiền bạc, địa vị, các mối quan hệ hay khả năng của bản thân nhiều hơn là vào Đức Chúa Trời. Những điều đó có thể giúp chúng ta trong chốc lát, nhưng nếu thay thế vị trí của Chúa trong lòng, chúng sẽ không còn là nơi nương náu, mà có thể trở thành gánh nặng khiến chúng ta gục ngã. **"Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta"** Giữa lời tiên báo về sự đoán phạt, bỗng vang lên một cái tên đầy hy vọng: **"Em-ma-nu-ên."** Đó không chỉ là tên của một đứa trẻ. Đó là lời khẳng định: **"Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta."** Các cường quốc có thể làm rung chuyển thế giới. Các biến động chính trị có thể khiến lòng người hoang mang. Nhưng Đấng đang điều khiển lịch sử vẫn là Đức Chúa Trời. Điều giữ vững dân Chúa không phải là sức mạnh của họ, mà là sự hiện diện của Ngài. Đối với Hội Thánh hôm nay, lời hứa Em-ma-nu-ên vẫn còn nguyên giá trị. Thế giới có thể thay đổi từng ngày, nhưng Chúa không bao giờ thay đổi. Đó là nền tảng của đức tin.

Đức Chúa Trời phán với Ê-sai: "Chớ sợ điều nó sợ, và đừng kinh hãi. Hãy tôn Đức Giê-hô-va vạn quân là thánh" A-cha đã thất bại vì ông sợ hoàn cảnh hơn là kính sợ Đức Chúa Trời. Ông nhìn thấy sức mạnh của A-si-ri lớn hơn quyền năng của Chúa. Đó cũng là cám dỗ của chúng ta. Tin Chúa không có nghĩa là phủ nhận thực tế. Tin Chúa là nhìn thực tế qua lăng kính của Đức Chúa Trời. Khi nan đề lớn hơn Chúa trong lòng chúng ta, sự bình an sẽ thay thế nỗi sợ hãi.

Cuối chương, dân chúng chạy đến với các thầy đồng, thầy bói và những người tự nhận có thể chỉ cho họ tương lai. Họ muốn có câu trả lời nhanh chóng. Nhưng Ê-sai khẳng định: "Hãy theo luật pháp và lời chứng! " Đối với con dân Chúa, tiêu chuẩn để phân định đúng sai không phải là dư luận, cảm xúc hay những lời hứa hẹn hấp dẫn, mà là Lời Đức Chúa Trời. Người rời xa Lời Chúa sẽ càng tìm kiếm càng lạc lối. Người giữ chặt Lời Chúa sẽ có ánh sáng ngay cả trong những ngày tối tăm nhất.

Áp dụng cho ngày hôm nay: Chúng ta đang sống trong một thời đại đầy bất ổn. Thế giới đưa ra vô số tiếng nói, vô số lời khuyên và vô số giải pháp. Ai cũng muốn có câu trả lời nhanh. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn mời gọi Hội Thánh bước đi trên con đường khác. Giống như dòng nước Si-lô-ê chảy âm thầm, công việc của Chúa đôi khi không ồn ào, nhưng luôn chắc chắn. Điều Hội Thánh cần nhất hôm nay không phải là chạy theo sức mạnh của thế gian, mà là giữ lòng trung tín với Lời Chúa. Một Hội Thánh biết chờ đợi Chúa sẽ không bị cuốn theo nỗi sợ của thời đại. Một Cơ Đốc nhân bám chặt Lời Chúa sẽ không dễ dàng bị dẫn dắt bởi những tiếng nói của thế gian. **Đức tin không phải là phủ nhận thực tế, nhưng là tin rằng Lời Đức Chúa Trời chắc chắn hơn mọi hoàn cảnh trước mắt.**

Câu hỏi suy ngẫm:

1. Tôi có đang dành thời gian để lắng nghe và sống theo Lời Chúa mỗi ngày, hay đang để những tiếng nói của thế gian dẫn dắt mình?
2. Điều gì đang chiếm lấy sự tin cậy của tôi nhiều hơn Chúa?
3. Khi đối diện với khó khăn, tôi thường tìm kiếm giải pháp nơi Đức Chúa Trời trước, hay chỉ tìm đến Ngài sau khi mọi cách khác đều thất bại?